Velkommen til Enhedslistens 22. årsmøde! Og særligt velkommen til de mange af jer, der er med for første gang.

Sejre
Jeg er meget glad for at stå her, jeg er stolt af vores alle sammens parti, og jeg er stolt af det enhedsliste-år, som nu er gået.

Og det har vi alle grund til at være, vi har nemlig kæmpet os til mange sejre i løbet af det sidste år:

For det første har vi i Folketinget fastholdt, at vi er vagthunden, som til enhver tid kulegraver regeringen og påpeger uretfærdigheder.
- Det har bl.a. ført til, at sagen om den ulovlige behandling af statsløse palæstinensere kom frem i lyset, og en vis integrationsminister måtte slukke mikrofonen og senere forlade sin post.
- Det har ført til, at det almindelig viden at de multinationale selskaber ikke betaler skat, og at skatteministeren ikke vil gøre noget ved det.
- Og det har ført til udstilling af alle de andre partiers hykleri, når de ikke vil lade deres egen politiker-pensionsalder følge resten af befolkningens.

For det andet har vi i offentligheden slået fast, at Enhedslisten ikke blot kæmper for en ny regering, men også for en helt ny politik.

- At regeringsmagten skifter, skal kunne mærkes lokalt, på arbejdspladser, blandt arbejdsløse og studerende og på plejehjem og i skolerne.
- Det skal fx betyde et stop for de massive besparelser, der har ført til over 14.000 fyrede pædagoger og hjemmehjælpere, mens mange ikke kan få passet deres børn og vores ældre ikke får den omsorg, de har behov for.

Det står nu lysende klart for mange flere, at når Helle og Villy kommer til taburetterne, kræver Enhedslisten forandring.

For det tredje bliver vi i elev- og studenterbevægelsen og fagbevægelsen stadigt mere involverede, vi har støttet aktivt op om lokale kampe mod skolelukninger, den

store demonstration i foråret mod dagpengeforringelser, og da unge tog ansvar og gik til kamp for et bedre uddannelsessystem. Medlemmer af Enhedslisten tager fat, der hvor der er behov.

Det har samlet set ført til en historisk opbakning til Enhedslisten både i meningsmålinger og i medlemsantal. Det er uundgåeligt fakta; Enhedslisten står rigtig stærkt!

Vi godt klappe hinanden på skulderen over alt det, vi allerede har nået. Og inden længe kan vi forhåbentlig også klappe hinanden på skulderen over, at vi endelig har fået væltet Lars Løkke og hans kumpaner af pinden.

Årsmøde

Men lille-lars fra Græsted har ikke trykket på knappen endnu. Det skal vi ikke være triste over – vi er klar, så vi kan sagtens nyde den her weekend i ro og mag.

Weekender som denne, vores årsmøder, er noget særligt for os i Enhedslisten, og i år er ingen undtagelse. Det er en anledning til at se både gamle venner og en masse nye ansigter og en anledning til at mødes fra hele landet om vores fælles drømme og visioner.

Men først og fremmest er det en anledning til at diskutere politik, til at lægge retningen for os som parti i det kommende år. Vi samles om debatten, uenighederne og diskussionerne og vi samles om vejen videre frem. For fremad, det skal vi.

Politiske diskussioner er ikke fremmede for os, og de seneste par måneder har vi haft en stor debat i vores parti. Beslutningen om at sige ja til en intervention i Libyen har der været mange forskellige holdninger til, og det har optaget os alle sammen meget.

Havde vi været et af de andre partier, havde jeg nok ikke sagt noget som helst om diskussionen lige nu, og selve debatten havde måske ikke engang været på dagsorden. For andre partier er uenigheder noget, som man afklarer bag lukkede

døre i snævre ledelseskredse, men i Enhedslisten ved vi, at vi bliver klogere af debat. Vi er ikke et af de partier, der kun bruger deres årsmøder på at strø konfetti udover en formand – vi er et parti der tager os selv, hinanden og den politiske debat alvorligt, og vi gør det med respekt for hinanden og de forskellige holdninger vi selvfølgelig har.

Det vigtige er, at uagtet, hvad man mener om beslutningen, og lige meget, hvad der sker i morgen, kan vi rumme debatten i Enhedslisten. Vores historie har vist mange gange før, at debat ikke er noget at være bange for, for vi kan sagtens være rygende uenige, blive klogere af debatten og stadig stå skulder mod skulder i kampen for et socialt, solidarisk og tolerant samfund.

Vores årsmøder er meget meget mere end en anledning til at dele klapsalver ud til ledelsen. For politikken, målsætningerne og drømmene i Enhedslisten skabes ikke kun af Folketingsgruppen eller af hovedbestyrelsen. Den skabes af alle os, der lige nu sidder her og alle vores venner hjemme i lokalafdelingen. Boligpolitikken laver vi, psykiatripolitikken laver vi og holdningen til såvel udenrigspolitikken, som fremtiden for den offentlige sektor fastsættes af os.

Valgkamp

Men hvis det skal gøre en forskel, hvad vi vedtager i den her weekend, er det ikke nok, at vi rækker stemmekortet i vejret på de rigtige tidspunkter. Der skal meget mere knofedt til end vi lægger her i salen. Vi skal ikke kun skabe politikken, vi skal også skabe forandringen.

Vi kæmper for forandring hver eneste dag, når vi er aktive i vores fagforening, i vores elevråd eller i skolebestyrelsen. Det skal vi fortsætte med, og det skal vi styrke. Men om ikke særlig længe, nærmere bestemt inden den 13. november, skal vi mobilisere os selv og hinanden til et særligt stort slag. Hvis vi skal opnå en ny regering, hvis vi skal sikre en ny politik, skal vi sammen sætte alle sejl ind på den kommende valgkamp. Sammen skal vi sikre, at Enhedslisten bliver endnu stærkere og at det ikke kun er meningsmålinger eller medlemstal, der er historisk høje, men at vores valg også bliver historisk godt.

Vi herinde ved jo godt her, at hvis man mener, at Danmark både skal være grønt og socialt ansvarligt og samtidig have en anstændig udlændingepolitik, kan man kun stemme på Enhedslisten. Så er hverken Radikale, Socialdemokratiet eller SF en reel mulighed. Det budskab skal ud i hvert eneste hjørne af landet.

Og tag endelig ikke fejl. Der er brug for alle os, hvis det skal lykkes.

Vi kan se i regnskaberne hos borgerlige partier, at de får penge fra Mærsk, bankerne og Tobaksindustrien. Vi kan ikke se, hvor mange penge, de får, men det er et godt bud, at de får så mange penge, at hvis det var et cykelløb, ville det være rimeligt at kalde det doping.

Men selvom vores modstander er på EPO, skal vi stadig vinde løbet. Derfor gør det en forskel, at du taler med din nabo i opgangen eller over hækken, din kollega i frokostpausen eller din sidemand i klasselokalet. Vi kan ikke købe os til store annoncer i aviserne eller reklamer på siden af bussen, som de andre partier kan.

Enhedslisten har ikke store pengemænd i ryggen – men vi har hinanden.

Vi skal stå på hvert eneste torv, vi skal hænge i hver eneste lygtepæl og vi skal ud på hver eneste arbejdsplads og skole.

Vi er klar. Du kan bare komme an, Lars Løkke – i år vælter vi dig og din regering.

Rigtig godt årsmøde!